

Valtiovarainministeriölle,

Luonnos hallituksen esitykseksi maksulaitoslain muuttamiseksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Sähkörahayhteisön määritelmä

Esityksessä sähkörahayhteisö määritellään maksulaitoksen alakäsitteeksi niin, että sähkörahayhteisölle myönnettäisiin maksulaitoksen toimilupa sähkörahan liikkeeseen laskuun. FK pitää valittua lähestymistapaa lainsäädäntöteknisesti perusteltuna, koska uuden sähkörahadirektiivin myötä useat säännökset yhdenmukaistetaan maksupalveludirektiivin 2007/64/EY vaatimusten kanssa. FK kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että maksupalveludirektiivin 1 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on jaettava maksupalvelujen tarjoajat edelleen mm. luottolaitoksiin, maksulaitoksiin ja sähköisen rahan liikkeeseen laskijoihin. Tätä ryhmäjakoa on edelleen käytetty mm. maksupalveludirektiiviä koskevissa komission tulkintakannanotoissa. Jatkovalmistelussa tulisi tämän vuoksi vielä arvioida, onko sähkörahayhteisö tarpeen määritellä myös jatkossa erillään maksulaitoksen käsitteestä.

Ehdotuksen 5 §:n yksityiskohtaisten perustelujen mukaan ”Sähköisen rahan liikkeeseen laskijaan, joka ei ole sähkörahayhteisö, ei sovellettaisi tämän lain säännöksiä lukuun ottamatta ehdotettua 7 a ja 36 a §:ää. Ehdotuksen 7 a § sisältää luvanvaraisuutta koskevat poikkeukset rekisteröintivelvoitteineen. Pykälän perusteluja tulisi täsmentää niin, että luottolaitokseen ei sovelleta 7 a §:n säännöksiä tilanteessa jossa sen liikkeeseen laskeman sähkörahan määrä alittaa 5 miljoonaa euroa.

Pienmaksuväline

Maksupalveludirektiivissä (ja maksupalvelulaissa) määritellään pienmaksuväline, jota koskevat eräät laissa erikseen säädetyt vaatimukset. Jatkovalmistelussa tulisi täsmentää, onko sähköraha maksupalvelulaissa tarkoitettu pienmaksuväline (tai ylipäänsä maksuväline).

Rahoituslaitos

Esityksessä luottolaitoslaitostoiminnasta annetun lain rahoituslaitoksen määritelmään ehdotetaan lisättäväksi maksulaitos. Rahoituslaitoksella tarkoitetaan luottolaitoslain 13 §:ssä yhteisöä, joka pääasiallisena toimintanaan tarjoaa luottolaitoksille sallittua liiketoimintaa tai hankkii omistusosuuksia. Esityksen perusteluissa tulisi täsmentää, tarkoitetaanko rahoituslaitoksella myös sellaista maksulaitosta, joka pääasiallisena toimintanaan tarjoaa muita kuin maksupalveluja (esim. teleoperaattorit).

Rahanpesulain muutokset

Uuden sähkörahadirektiivin 19 artikla sisältää säännöksen rahanpesudirektiivin 2005/60/EY 11 artiklan 5 kohdan d alakohta muuttamisesta niin, että euromääräisiä rajoja kertakäyttöisen ja uudelleen ladattavan sähköisen rahan välineen osalta korotetaan (250 / 2500 euroon). FK pitää tärkeänä, että kansalliseen rahanpesulakiin tehdään yksinkertaistetun tunnistamisen

osalta vastaava korotus kertaladattavaan välineeseen. Lisäksi lakiin tulisi sisällyttää myös uudelleen ladattavaa välinettä koskevat säännökset.

Eräiden oikeushenkilöiden rinnastaminen kuluttajaan

Ehdotetun 36 a §:n 5 momentin mukaan kuluttajien vahingoksi tehdyn sopimusehdon mitättömyys on laajennettu koskemaan "oikeushenkilöä, joka huomioon ottaen hänen elinkeinotoimintansa tai muun toimintansa laatu ja laajuus sekä olosuhteet muutoin on sähköisen rahan liikkeeseenlaskijan sopijapuolena rinnastettavissa kuluttajaan". FK vastustaa ehdotettua laajennusta, sillä se ei ole linjassa muun rahoitusalaan koskevan lainsäädännön kuluttaja- käsitteen kanssa eikä se perustu säännöksen taustalla olevaan sähkörahadirektiivin 11 artiklan 7 kohtaan. FK kiinnittää huomiota siihen, että maksupalveludirektiivin kansallisen voimaan saattamisen yhteydessä oli esillä ns. mikroyrityksen käsitteen sisällyttäminen maksupalvelulakiin, mutta tämä kansallinen optio päätettiin jättää käyttämättä. Kuluttaja – käsitteen muuttamisessa on myös kyse periaatteellisesti tärkeästä ja vaikutuksiltaan laajasta kysymyksestä, jota ei tule saattaa voimaan yksittäisillä lakimuutoshankkeilla.

FINANSSIALAN KESKUSLIITTO

Helena Laine
johtaja